

[Finansministeren.]

lempelse på dette punkt i visse tilfælde, men det er utvivlsomt mere rationelt og retfærdigt at gennemføre det princip generelt, at udbytte fra andre selskaber ikke medregnes i et selskabs indtægt.

Indkomstskatten for aktieselskaber bliver altså nu fastsat som en bestemt procent af selskabets indkomst, dog således at de første 5 pct. af den indbetalte kapital er fri. Derudover indeholder forslaget en udbytteskat på det udbetalte udbytte. Også her er de første 5 pct. af aktiekapitalen fri; men denne skat betyder altså, at hvis et selskab udbetaler mere end 5 pct. i udbytte, kommer det til at betale en ekstraskat; deri ligger naturligvis en opmuntring til selskaberne til at konsolidere sig i så høj grad som muligt, og som jeg nævnte før, er dette forslag på linie med de andre bestræbelser i lovforslaget for at fremme opsparingen.

Hvad angår brugsforeninger og andre kooperative virksomheder, indeholder forslaget de samme bestemmelser, som i de sidste år har stået i udskrivningsloven. Da denne ordning blev gennemført for få år siden, var der vel enighed om, at man nu måtte se, hvorledes denne nyordning virkede, før man tog stilling til, om den skulle være varig. Der måtte gå nogle år, før man havde de fornødne erfaringer til at bedømme, om den nye ordning tilfredsstillede det grundprincip, at sådanne virksomheder beskattes, såvidt deres struktur tillader det, på lige fod med andre virksomheder. Regeringen har påbegyndt en undersøgelse af, hvorledes det nye system faktisk har virket, hvorledes altså skatten har udviklet sig for de kooperative virksomheder sammenlignet med andre virksomheder i de tilsvarende brancher; denne undersøgelse er ikke afsluttet. Der vil senere kunne gøres rede for resultatet af den.

Ligesom den nuværende skattelov bygger forslaget på skattefradragsretten. Både for personer og for selskaber vil erlagte forfaldne skatter kunne fradrages i indkomsten. På dette punkt vil jeg gerne gøre en personlig bemærkning. Jeg har andetsteds gjort gældende, at vi ville få et bedre skattesystem, hvis man afskaffede skattefradragsretten og samtidig nedsatte satserne, således som det bliver muligt, når man ikke skal trække skatten fra i indkomsten. Jeg har stadig den opfattelse, at disse forand-

ringer ville give os et bedre skattesystem. Imidlertid har de to regeringspartier og regeringen iøvrigt den opfattelse, at skattefradragsretten bør bevares, og da dette er et regeringsforslag, er det naturligt, at det bygger på regeringens almindelige synspunkter.

Jeg vil gerne gøre den personlige tilføjelse, at jeg naturligvis meget vel forstår de betragtninger, som har faet mine kolleger og mine partifæller til at holde på skattefradragsretten; jeg tror, hovedbetragtningen er den, at selvom mange erkender, at vi ville få et mere rationelt skattesystem med en skat uden skattefradrag og med lavere satser, er i praksis faren meget stor for, at vi ikke ville få de lavere satser, som måtte være forudsætningen. Man frygter for, at i løbet af kort tid ville satserne igen blive forhøjede, og den samlede skat ville derefter blive større end før. Herom skal jeg blot sige, at det naturligvis beror på de politiske forhold i landet såvel som på de økonomiske forhold, hvor stor skatten bliver.

Når jeg ser på visse socialdemokratiske udtalelser, bl. a. fra min forgænger, tidligere finansminister Kampmann, om, at indkomstskatten ikke kan forhøjes, sålænge vi har skattefradragsretten, må jeg naturligvis indrømme, at jeg godt forstår mine partifællers bekymringer, selvom jeg personligt ikke bedømmer socialdemokratiets politiske fremtidsudsigter så højt som mange andre. Stillingen er formentlig den, at der ikke er politisk mulighed for at afskaffe skattefradragsretten, sålænge der ikke kan skabes større tryghed, end der består i dag, for, at dette ikke vil blive brugt som et middel til urimelige forhøjelser af skatteeniveauet.

Blandt de bestemmelser, der i dette lovforslag er indarbejdet i selve indkomstskatteloven, er også den såkaldte amtsskatterådslov og den såkaldte kontrollov fra 1946. Bestemmelserne i disse to love, der var et foreløbigt resultat af skattekommissionens arbejde, er i nærværende lovforslag optaget uændrede med visse små tekniske forandringer. Kontrollovens bestemmelse om, at i skattebesvigelssager af mere alvorlig karakter skal den pågældendes navn, stilling og bopæl m. v. offentliggøres i statstidende, er ikke gentaget i dette lovforslag. Denne bestemmelse har været omstridt, og det stemmer vel heller ikke med al-